

Единъ швейцарски овчаръ отхранилъ три едри кучета. Едното отъ тѣхъ научилъ отъ малко да обикаля около стадото и да събира овцитѣ на кръгъ, когато пасатъ. То отпослѣ не давало на никоя овца да се отдѣли сама отъ другаркитѣ си. Ако нѣкоя овца случайно останяла малко назадъ отъ другитѣ, то я мушкало съ муцунага да отиде напредъ и да не разваля кръга.

То се научило и да довежда овцитѣ при господаря си. Когато нѣкой месаръ искалъ да купи нѣкоя овца, овчарьтъ я посочвалъ на кучето съ прѣстъ, а то я отдѣляло внимателно отъ другаркитѣ ѝ и я довеждало право при него.

Второто куче привикнало да пази кошарата съ малкитѣ агънца и болнитѣ овци. То винаги лежало при вратата и гледало навсѣкждѣ за неприятели. Веднажъ едно вироглаво магаре искало да си похапне отъ сѣното въ кошарата, но се върнало у дома си съ едно ухо.

А третото си куче овчарьтъ научилъ да му варди градинката съ зеленчука, която била наблизу до кошарата. Когато нѣмало тамъ овчарьтъ, никой не можалъ да влѣзе вътрѣ. Ако ли нѣкой се опиталъ да влѣзе въ градината изпащалъ като вироглавото магаре.

Кучетата на този овчаръ се прочули изъ цѣлата страна. Веднажъ трима учени отишли въ кошарата на този овчаръ да видятъ искуството на кучетата му.

Най-напредъ работата се почнала съ първото куче: Овчарьтъ му посочилъ една овца и то веднага я довело при тѣхъ. Слѣдъ нея му посочилъ втора, която също тѣй скоро била